

Ninsori albastre

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- S-a îmbrăcat în haină albă timpul
Și ninge cu petale ca-ntr-un basm,
Pe ramuri verzi de brad simt anotimpul
În care anul parcă e-n orgasm.

Se scutură de fiecare boală,
De zilele ce uneori pe dos
Au pus timide capul trist în poală
Și au trecut prin versuri dureros.

O graniță separă azi de mâine
Imaginar... Să ne-amintim un ceas
Că doar ninsori albastre vor rămâne
În locuri unde ieri făceam popas.

- Alimentăm emoții cu cerneală
Aproape zilnic ca și cum ar fi
Nevoia de-a ne căuta vitală,
Dar filele nu pot substitui

Nimic din ce-am trăit... Și ce poveste
I-am spune lumii? Timpul stă-ntre noi,
Zăpada-i o metaforă ce peste
Poemele semnate de-amândoi

Se-așterne-ncet, blochează intersecții,
E totul alb și niciun pământean
N-are curaj să facă introspecții,
Bilanțul fericirii dintr-un an.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif